

Arrest

nr. 205 744 van 22 juni 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. VAN ROYEN
Joseph Lonckestraat 50
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ecuadoraanse nationaliteit te zijn, op 21 februari 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 januari 2018 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 26 februari 2018 met referentienummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 april 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. VAN ROYEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 4 januari 2018 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 15.11.2017 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

*B(...) T(...), D(...) N(...)
Geboren te (...) op (...)
+ minderjarige kinderen
-C(...) B(...), J(...) S(...), (...)
-C(...) B(...), S(...) Z(...), (...)
-C(...) B(...), M(...) B(...), (...)
Nationaliteit: Ecuador
Adres: (...)*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor B(...) T(...) D(...) N(...), die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur d.d. 19.12.2017 in gesloten omslag).

Derhalve

*1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of
2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.
Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).”*

1.2. Op 4 juni 2018 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de tweede bestreden beslissing en deze is gemotiveerd als volgt:

“De mevrouw, die verklaart te heten:

*Naam + voornaam: B(...) T(...), D(...) N(...)
Geboortedatum: (...)
Geboorteplaats: (...)
Nationaliteit: Ecuador
+ minderjarige kinderen*

*-C(...) B(...), J(...) S(...), (...)
-C(...) B(...), S(...) Z(...), (...)
-C(...) B(...), M(...) B(...), (...)
Nationaliteit: Ecuador*

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten evenals het grondgebied van de staten van het Schengenacquis ten voile toepassen¹, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 0 dagen (onmiddellijk) na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft zij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.

Met toepassing van artikel 74/14 §3, werd de termijn om het grondgebied te verlaten naar [0] dagen verminderd omdat:

o 4" de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven: Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten d.d. 24.04.2017, haar betekend op 23.05.2017,“

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt verzoekster de schending op van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Het middel luidt als volgt:

“Geput uit de schending van artikel 9 ter. Vreemdelingenwet; de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel;

aangezien de bestreden ongegrondheidsbeslissing voorhoudt dat de medische elementen ingeroepen in de aanvraag 9ter van 15.11.2017 dat uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 19.12.2017 kennelijk blijkt dat de ziekte van verzoekster noch een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit, noch een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst van verzoekster of het land waar zij gewoonlijk verblijft. aangezien voormeld medisch advies (stuk 2) immers o.a. stelt: "...Zoals bijgevoegde BMA aantoonde is alle noodzakelijke medicatie (zowel eventueel Insuline a/s de antidepressiva) en de medische ondersteuning door een endocrinoloog en psychiater beschikbaar in Ecuador..... Va n u i t medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat de depressie bij de betrokkene, hoewel dit kan beschouwd worden a/s een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor haar /even of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevoegd wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in Ecuador. Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland Ecuador. ... " ;

aangezien verzoekster n.a.v. haar aanvraag art.9ter van 15.11.17 een medische attest van haar land van herkomst bijvoegde - medisch verslag + vertaling naar het Nederlands van Dr. Angel A. SALAZAR ORLANDO, endocrinoloog uit ECUADOR (zie stuk 3) - hetwelke expliciet bevestigde dat "... de patiënte vereist een zeer speciale controle waarbij verschillende specialismen betrokken zijn : endocrinologen, oftalmologen, voedingsdeskundigen, neurologen en cardiologen. Dit type controle kan hier moeilijk bereikt worden omwille van de hoge kostprijs ervan en de noodzaak van verzekeringen die de patiënte niet bezit, en ook omdat de gespecialiseerde vakgebieden voor deze aandoening nog helemaal niet ontwikkeld zijn. " én verzoekster ' een diabetespatiënt is met complicaties naast haar aandoening ' en om deze specifieke reden voormelde Ecuadoriaanse arts 'een meer gespecialiseerde behandeling in het buitenland aanraade waarmee bedoeld werd dat er geen afdoende medische behandeling én opvolging voor verzoekster mogelijk is in haar land van herkomst;

aangezien voormeld stuk dan ook de conclusie - dewelke stelt dat er wel een afdoende medische behandeling én opvolging voor verzoekster mogelijk is in haar land van herkomst - weerlegt, dewelke

door de arts-adviseur werd genomen n.a.v. de beoordeling van de medische stukken, dewelke door verzoekster waren voorgelegd bij haar aanvraag 9ter van 15.11.17; aangezien het medisch advies van 19.12.17 op geen enkele manier argumenteert/toelicht waarom aan het medisch verslag van Dr. Angel A. SALAZAR ORLANDO geen geloof zou moeten worden gehecht én dit spijs het feit dat voormelde Ecuadoriaanse arts zeer duidelijk heeft gespecificeerd waarom er in Ecuador geen afdoende medische behandeling én opvolging voor verzoekster is; aangezien sowieso uit de medische attesten van verzoekster, dewelke wel door de arts-adviseur werd beoordeeld, niet blijkt dat haar aandoening, een tijdelijke aandoening is, een aandoening is die slechts tijdelijke opvolging behoeft, op korte termijn geneesbare aandoening is of een aandoening waarvoor de behandeling op korte termijn kan worden stopgezet (zie RvV 79973, 23 april 2012); aangezien de bestreden beslissing dan ook niet op een correcte feitenvinding is gestoeld; dat uit het bovenstaande volgt dat aldus de bestreden ongegrondheidsbeslissing van 23.01.18 dan ook niet ten genoegen van recht gemotiveerd is aangezien deze manifest onzorgvuldig en onredelijk is, derhalve willekeurig is en aldus benevens de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel, ook en vooral artikel 9 ter Vreemdelingenwet en de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schendt; dat dit uiteraard ook de nietigheid met zich meebrengt van het bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoekster betekend op 23.01.18 daar deze gebaseerd is op/voortvloeit uit de ongegrondheidsbeslissing van 04.01.18;"

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (RvS 18 januari 2010, nr. 199.583, Staelens).

Er is sprake van een schending van het redelijkheidsbeginsel, wanneer een beslissing steunt op feitelijk juiste en rechtens relevante motieven, maar er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen die motieven en de inhoud van de beslissing. De Raad mag zich bij het beoordelen van de redelijkheid van de genomen beslissing niet in de plaats stellen van de bevoegde overheid. Hij beschikt te dezen slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid. Dit betekent dat hij alleen die beslissing strijdig met het redelijkheidsbeginsel kan bevinden die dermate buiten verhouding staat tot de feiten dat geen enkele redelijk oordelende overheid die beslissing zou nemen (RvS 17 juni 2013, nr. 223.931, VAN LAETHEM). Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.3. De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Naar luid van artikel 9ter, § 1, eerste lid van die wet kan een machtiging tot verblijf bij de minister of zijn gemachtigde worden aangevraagd door *"de in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft"*.

Luidens de bewoordingen ervan, is ze volledig opgehangen aan het advies van de arts-adviseur van 9 mei 2017. Een motivering door verwijzing naar deze uitgebrachte adviezen is in beginsel toegestaan. Deze werkwijze dient evenwel aan bepaalde voorwaarden te voldoen. Vooreerst moet de inhoud van de stukken waarnaar wordt verwezen aan de betrokkenen ter kennis zijn gebracht. Bovendien moeten het desbetreffende stuk zelf afdoende gemotiveerd zijn en moet het in de uiteindelijke beslissing worden bijgevalen door de verwerende partij (RvS 13 maart 2014, nr. 226.734, NV BAECK en JANSEN). Aan de eerste en derde voorwaarde is alvast voldaan. Het bedoelde advies luidt als volgt:

"B(...) T(...), D(...) N(...)
Vrouwelijk
Nationaliteit: Ecuador
Geboren te (...) op (...)

*Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon
In het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 15.11.2017.*

Hiervoor maak ik gebruik van de volgende bijgevoegde medische stukken.

. Standaard Medisch Getuigschrift d.d. 7-11-2017 van dr. D(...), huisarts, met de volgende informatie:

o Voorgeschiedenis van Cushïng disease, insuline-dependente diabetes onder controle

o Heden ernstige exogene depressie met hoge Hamilton score

o Start proeftherapie Venlafaxine, psychothérapie door huisarts

Attest van endocrinoloog, dr. S(...) nood aan insuline 2 maal per dag

*Het betref hier een dame van 45 jaar afkomstig uit Ecuador die onder begeleiding van de huisarts een
behandeling krijgt met venlafaxine voor een ernstige depressie. In het kader van de behandeling van de
diabetes zijn geen gegevens gekend,*

in het dossier is geen tegenindicatie tot reizen vermeld evenmin de nood aan mantelzorg.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging In het land van herkomst

*Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het
administratief dossier van de betrokkene):*

- informatie afkomstig uit de MedCOI-databank die niet-publiek is¹ :

Aanvraag Medcoi van 8-12-2017 met het unieke referentienummer 10426

*Zoals bijgevoegde BMA aantoont is alle noodzakelijke medicatie (zowel eventueel insuline als de
antidepressiva) en de medische ondersteuning door een endocrinoloog en psycholoog en psychiater
beschikbaar in Ecuador.*

*Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat deze 45-jarige dame zonder probleem kan
behandeld worden in haar thuisland vermits de nodige medische ondersteuning beschikbaar is evenals
de medicatie.*

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging In het land van herkomst

*Allereerst kan een verblijfstitel niet enkel op basis van het feit dat de toegankelijkheid van de
behandelingen in het land van onthaal en het land van herkomst sterk uiteen kan lopen afgegeven
worden. Naast de verificatie van de mogelijkheden tot behandeling in het land van herkomst of het land
waar de aanvrager gewoonlijk verblijft, vindt de in het kader van een aanvraag uitgevoerde evaluatie
ook plaats op het niveau van de mogelijkheden om toegang te krijgen tot deze behandelingen. Rekening
houdend met de organisatie en de middelen van elke staat zijn de nationale gezondheidssystemen zeer
uiteenlopend. Het kan om een privé-systeem of een openbaar systeem gaan, een staatsprogramma,
internationale samenwerking, een ziektekostenverzekering, een ziekenfonds.. Het gaat dus om een
systeem dat de aanvrager in staat stelt om de vereiste zorgen te bekomen.*

*Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is
met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg hebben dat een verblijfsrecht
zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voor de toegang tot zorgverlening van minder
goede kwaliteit zou zijn dan het .systeem in België. Dit zou niet in overeenstemming zijn met de
belangrijkste doelstelling van de verificaties op het gebied van de toegang tot de zorgverlening, namelijk
zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in haar land van herkomst of het land waar zij verblijft
toegankelijk is voor de aanvrager.*

*De gezondheidszorg in Ecuador wordt heel hoog ingeschat. Het is niet ongewoon dat er een
"gezondheidstoerisme" vanuit de omliggende landen op gang komt omwille van hoge kwaliteitszorgen
en de lage kostprijs. Zowel de private als publieke sector is vertegenwoordigd en onder impuls van de
huidige president heeft het publieke systeem sinds 2008 een boost gekregen op gebied van de kwaliteit
van de zorg. Voor basiszorg is er een uitgebreid netwerk van gezondheidscentra all over Ecuador. Voor
de zorg in een ziekenhuis kan men zich direct wenden tot de instelling.*

Het ministerie voor volksgezondheid stelt programma op specifiek voor de Ecuadoraanse bevolking met

specifiek aandacht voor de zwakkeren. Zij richten zich op preventiecampagnes en garanderen een democratische toegang tot zorgcentra. Eén van de programma is gericht op geestelijke gezondheid.³

Er zijn verschillende niveaus te onderscheiden in de zorgverstrekking;

De zorg geleverd door de sociale zekerheid = het IESS. Dit fond heeft in de laatste jaren speciale inspanningen gedaan om de ziekenhuizen uit te bouwen tot instellingen die een volledige verzorging kunnen aanbieden. Deze zijn vooral gelegen in de grotere steden, maar ook in kleinere gemeenschappen worden gespecialiseerde zorgen aangeboden. De sociale zekerheid biedt deze zorgen aan tegen een kleine bijdrage maandelijks. Deze bijdrage omvat alle kosten inclusief medicatie. Daarnaast is er de publieke sector die dezelfde financiële bronnen heeft als het IESS maar technische gescheiden is en minder toelagen ontvangt. De zorg is in de publieke sector volledige gratis voor iedereen zonder discriminatie. De privésector is zeer beperkt vertegenwoordigd in de gezondheidszorg.

De prijzen voor de zorg voor een consultatie bedragen 25 tot 35 euro voor een huisarts. 30 tot 40 euro voor een specialist en 30 tot 50 euro voor een sessie van een half uur bij de psychiater. Generische geneesmiddelen zijn wijdverspreid en zijn vrij goedkoop⁵. Dit zijn de prijzen geldend voor de IESS zorg. De publieke sector is gratis.

Er is eveneens een uitgebreid sociaal systeem, werkzaam onder supervisie van de overheid klassiek gebaseerd op bijdragen van de werknemers, werkgevers en de staat. Het biedt tegemoetkoming bij oudere leeftijd. Een overlevingspensioen, invaliditeit, ziekte, zwangerschap, arbeidsongevallen en werkloosheid.

Betrokkene legt geen bewijs van (algemene) arbeidsongeschiktheid voor en bovendien zijn er geen elementen in het dossier die erop wijzen dat betrokkene geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt in haar land van oorsprong. Niets laat derhalve toe te concluderen dat zij niet zou kunnen instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp.

Niets verhindert betrokkene om terug te keren; het staat betrokkene vrij hiertoe een beroep te doen op Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) om zo de nodige steun te verkrijgen voor een terugreis. Ook beschikt de IOM over een Reïntegratiefonds dat als doel heeft een duurzame terugkeer naar en reïntegratie in het land van herkomst te vergemakkelijken. Dit fonds is ontworpen om mensen bij te staan in het vinden van inkomensgenererende activiteiten. Reïntegratiebijstand kan het volgende bevatten: beroepsopleidingen, opstarten van kleine zakenprojecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door middel van tewerkstellingsbureaus, accommodatie/huur, extra bagage.

Conclusie

Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat de depressie bij de betrokkene, hoewel dit kan beschouwd worden als 'sen medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien behandelingen opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in Ecuador. Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Ecuador."

Het komt aan de verzoekende partij toe om met concrete en bewijskrachtige argumenten aannemelijk te maken dat dit advies niet voldoet.

2.4. Verzoekster betoogt dat het medisch advies op geen enkele manier argumenteert of toelicht waarom aan het medisch verslag van dr. Angel A. Salazar Orlando geen geloof wordt gehecht. Uit de medische attesten zou niet blijken dat haar aandoening een tijdelijke aandoening is die slechts een tijdelijke opvolging behoeft.

De arts-adviseur heeft zowel in zijn medisch verslag van 15 oktober 2014 als in zijn medisch advies van 19 december 2017 vastgesteld, op basis van bronnen die aan het administratief dossier werden toegevoegd, dat de medische behandeling voor verzoeksters medische aandoeningen, beschikbaar en toegankelijk zijn in Ecuador. Dit wordt niet betwist in het verslag van dr. Angel A. Salazar Orlando, waar wordt gesteld dat, gezien de hoge kostprijs van de behandelingen en controles en de noodzaak aan verzekeringen, die controles moeilijk kunnen worden bereikt door verzoekster. Daarnaast raad dr. Angel A. Salazar Orlando een opvolging in het buitenland aan, doch stelt niet dat een opvolging of behandeling in het buitenland noodzakelijk is omdat deze niet aanwezig zou zijn in Ecuador.

In de medische adviezen van de arts-adviseur van 15 oktober 2014 en 19 december 2017 komt hij tot de vaststelling dat verzoekster geen bewijs van (algemene) arbeidsongeschiktheid voorlegt en er geen elementen voorliggen dat verzoekster geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt, waardoor zij niet zou kunnen instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp. Zij toont evenmin aan geen familie of vrienden in haar land van herkomst te hebben bij wie zij eventueel terecht zou kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar of voor (tijdelijke) financiële hulp. Verzoekster toont het tegendeel niet aan.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent en draagkrachtig en stelt verzoekster in staat te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is gegrond, derwijze dat het doel van de formele motiveringsplicht is bereikt (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Verzoekster toont niet aan met welke elementen de arts-adviseur geen rekening gehouden zou hebben. Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat blijkt dat de arts-adviseur op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen.

Meer specifiek, waar verzoekster spreekt over de hoge kostprijs en de nood aan verzekeringen, stelt de Raad vast dat het medisch advies hierover het volgende zegt: *“Betrokkene legt geen bewijs van (algemene) arbeidsongeschiktheid voor en bovendien zijn er geen elementen in het dossier die erop wijzen dat betrokkene geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt in haar land van oorsprong. Niets laat derhalve toe te concluderen dat zij niet zou kunnen instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp.”*

Gezien verzoekster bovenstaand deel uit het medisch advies niet betwist, maakt zij niet aannemelijk niet te kunnen instaan voor de eventuele hoge kosten en nodige verzekeringen. De ambtenaar-geneesheer maakt bovendien ook een opsomming van de verschillende vormen van sociale zekerheid in het land van herkomst die verzoekster kunnen helpen.

Ten slotte, waar verzoekster stelt dat haar ziekte geen tijdelijke aandoening betreft, stelt de Raad vast dat verzoekster uitgaat van een verkeerde lezing van het medisch advies aangezien nergens wordt gesteld dat het een tijdelijke aandoening betreft.

Het loutere feit dat verzoekende partij het niet eens is met de beoordeling door de arts-adviseur, toont niet aan dat de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke of op onzorgvuldige wijze zou zijn genomen. Verzoekster geeft in wezen blijk van een andere feitelijke beoordeling van de ernst van de medische aandoeningen dan de beoordeling die door de ambtenaar-geneesheer werd gemaakt. Het onderzoek van deze andere medische beoordeling nodigt de Raad echter uit tot een opportuniteitsonderzoek hetgeen niet tot zijn bevoegdheid behoort, enerzijds, alsook tot een medische appreciatie die enkel toekomt aan de ambtenaar-geneesheer, anderzijds. Het komt de Raad enkel toe de wettigheid van de bestreden beslissing te beoordelen aan de hand van de aangevoerde middelen en na te gaan of het bestuur in deze niet onzorgvuldig of kennelijk onredelijk heeft gehandeld. In dit geval toont verzoekster met haar kritiek niet aan dat de ambtenaar-geneesheer onzorgvuldig of kennelijk onredelijk heeft geoordeeld dat uit het voorgelegd medisch dossier niet kan worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen bestaan in het herkomstland.

Gelet op het boven gestelde, dient de Raad vast te stellen dat niet aannemelijk wordt gemaakt dat de ambtenaar-geneesheer zijn advies niet zorgvuldig heeft voorbereid, noch dat het advies is gestoeld met miskennis van de voorliggende gegevens of op grond van een incorrecte feitenvinding. Evenmin toont verzoekster aan dat de gemachtigde inzake het determinerende motief een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt of dat de bestreden beslissing, waarvan het medisch advies integraal deel van uitmaakt, op onzorgvuldige of kennelijk onredelijke wijze werd genomen of met miskennis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Een schending van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel of van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het middel is ongegrond.

3. De Raad stelt bovendien vast dat verzoekster zich op geen enkele wijze richt tegen de motieven van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juni tweeduizend achttien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC